

Tuomio: Jan Hannelius MT 2006-7, ortodoksitehtävät Award: Jan Hannelius MT 2006-7, orthodox problems

Olin hyvin otettu, kun minut pyydettiin tuomariksi tähän muistoturnaukseen. Tutustuin Janneen vuonna 1979 ja Pirkanmaan tehtäväshakkikerhon kuukausitapaamisissa opin tuntemaan miellyttävän, viisaan ja kannustavan ihmisen, joka jaksoi suhtautua myönteisesti minunkin usein vaatimattomiin tekeleisiini. Meillä kaikilla tämän pienen tehtäväkerhon jäsenillä oli etuoikeus saada ohjausta ensiluokkaiselta laatijalta.

Jannen oma aktiivinen laadinta pikku hiljaa hiipui 1990-luvun aikana, mutta hän koki ikään kuin uuden luomiskauden toipuessaan vakavasta sairauskohtauksesta muutama vuosi sitten. Kesken kaiken tuli sitten uutinen Jannen poismenosta.

Jan Hannelius elää kuitenkin monien muistoissa, olihan hän peräti 12 vuotta FIDE:n tehtävätoimikunnan arvostettuna puheenjohtaja ja osallistui kv. kongresseihin jo 1950-luvulta lopulta lähtien. Ja sitten, kun meitä muistajia ei enää ole, Jan Hannelius elää tehtävähistorian lehdillä huipputehtäviensä, ainutlaatuisen kansainvälisen järjestöuransa – ja teeman-sa kautta.

Hannelius-teeman pioneeriluomus 2#-tehtävissä lienee Bruno Sommerilta jo vuodelta 1929. Jan Hanneliuksen ensiesitys on vuodelta 1950, mutta teemaa on alettu yleisemmin kutsua Hannelius-teemaksi vasta vuoden 1970 tienoilla, jolloin *Thèmes-64* järjesti aiheesta teemakilpailun. Teemasta on käsitykseni mukaan laadittu intensiivisesti vasta 1960-luvulta lähtien eli nelisenkymmentä vuotta.

Vaikka neljä vuosikymmentä on nyky-aikaisessa tehtäväshakissa pitkä aika, olin silti lievästi yllättynyt siitä, miten vähän uutta tämä teemakilpailu tarjosi. Vika ei ole laatijoissa eikä teemassa. Hannelius-teemasta on laadittu paljon ja sitä on yhdistelty lähes kaikkiin mahdollisiin tehtäväideoihin, joita on toki suuri mutta kuitenkin rajallinen määrä. Monet laatijat lienevät tiedostaneet tämän ja rimakauhun valtaamina jättäneet kilpailun kokonaan väliin.

I was very proud of getting an invitation to judge this memorial tourney. I was introduced to Jan in the fall of 1979. Meeting in the monthly sessions of our regional chess problem club, I came to know a pleasant, wise and encouraging person who was able to take up a positive attitude even towards my most humble efforts. We, the members of this small club, had the privilege of enjoying the guidance of an expert composer.

In the 1990s, Jan's own output gradually diminished, but a few years ago there was a new burst of activity, as he was recovering from a serious stroke. Then, all of a sudden, came the news of Jan's departure.

Jan Hannelius still lives in the memory of many of us. He held the presidency of PCCC for no less than twelve years, winning everybody's respect, and attended the congresses ever since the first in Piran in 1958. And one day, when we who remember him no longer exist, Jan Hannelius' place in chess problem history will remain secure through his compositions, his unique administrative career – and his theme.

The pioneer of the theme was probably composed by Bruno Sommer in 1929. Jan Hannelius' first example was published in 1950, but the idea was generally labelled "Hannelius Theme" as late as around 1970, when a theme tourney was organized by Thèmes-64. It is my impression that the theme has received intensive consideration by composers since 1960s, i.e. more or less during 40 years.

Although four decades is a long time in modern problem chess, I was nevertheless slightly surprised by how little new this theme tourney offered. Neither composers nor the theme are to blame. The theme has been popular and it has been combined with almost all conceivable problem ideas, the number of which is great but limited. I suppose many composers were aware of this and, daunted by the challenge, decided not to partici-

Vaikka suoranaisia edeltäjiä löytyi vain yksi, Udo Degenerin lähettämät löydökset Albrecht-Degener-tietokannasta pudottivat ratkaisevasti joidenkin hyvien tehtävien arvoa. Kiitän herra Degeneriä lämpimästi saamastani erittäin hyödyllisestä informaatiosta!

Vastaavan laajuisia tietokantoja muilta alueilta kuin 2#-tehtävistä ei taida olla. Niinpä jouduin arvioimaan muiden kuin 2 siirron mattitehtävien omaperäisyyttä aika lailla mutu-tuntumalla. Onneksi kolmen kuukauden valitus aika on olemassa.

Sain määräaikaan mennessä tuomitavaksi nimettöminä 21 tehtävää, joista valtaosa eli 14 oli 2#-tehtäviä, 3#-tehtäviä 2, itsematteja 3 sekä apumatteja (!) ja pakkomatteja kumpiakin yksi.

Seuraavassa käsittelen tehtäviä, joita en syystä tai toisesta sijoittanut.

2a (Ka5/Kc8 2#) ja **2b** (Kh1/Kc8 2#) ovat epätemaattisia, koska joko teemamatit eivät esiinny uhkauksina tai kumous ei ole ratkaisussa puolustus siirto. **3** (Ka6/Ke5 2#) vertailutehtävä (kts. A) esittää saman teemasisällön, ja ratkaiseva heikkous on tekninen ja staattinen kiinnitys e-linjalla. **6** (Kd7/Ke5 2#) esittää Bannyi-teemaa. **7** (Kd8/Ke4 2#) sama teemasisältö kuin n:o 9:ssä, mutta paljon epätaloudellisemmin (kts. myös vertailutehtävä D). **8** (Ke6/Kd4 2#) yhtenäiset mustan puolustusmotiivit ja -haitat, mutta vain pseudo-Hannelius. **10** (Kf8/Ke4 2#) kolminkertainen syklinen pseudo-Hannelius, mutta alkusiirto syrjäisellä daamilla on erittäin huono. **11** (Kg6/Ke4 2#) sievät obstruktioukukset, mutta vain kaksinkertainen teemaesitys pseudo-muodossa heikohkoin alkusiirtoin. **14** (Kh7/Ke5 2#) kilpailun ylivoimaisesti paras tehtävä on nappulatarkasti edelletty (Rudenko & Tšepiž nyi, n:o 1087 *Presledovanije temy* 1983 – peilikuva!). **15** (Kf1/Ke4 3#) terve Hannelius, mutta strategia voisi olla yhtenäisempää, sillä msd4 ei loppuasemassa enää ole tukinta. **17** (Kh4/Kf6 2a#) lienee lähetetty erehdyksessä tähän kilpailuun. **19** (Kd4/Kf4 2i#) pseudo-Hannelius kiinnittävin houkutusalkusiirtoin ja kerrankin ilman siirtopakkoa,

pate.

Although the Albrecht-Degener Database revealed only one clear case of anticipation, a few 2#s that Udo Degener sent me for comparison decisively affected the value of some compositions. I extend my warm thanks to Herr Degener for the useful information he submitted!

I suppose there are no databases of similar magnitude on other genres. Therefore I had to apply my gut feeling in the evaluation of the originality of other problems than 2-movers. Fortunately the award is subject to claims for the usual three months.

By the deadline, I received for judging twentyone anonymous problems, the majority of which, fourteen, were two-movers. Additionally there were two 3#s, three self-mates, one helpmate (!) and one reflex-mate.

In the following, I discuss the entries I excluded from the award for various reasons.

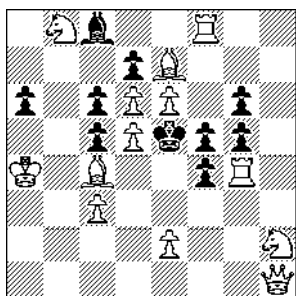
2a (Ka5/Kc8 2#) ja **2b** (Kh1/Kc8 2#) are unthematic, either because the thematic mates do not appear as threats or the re-utation is not a defensive move in the solution. **3** (Ka6/Ke5 2#) cf. problem A, which shows the same thematic content, and the crucial weakness is the technical and static pin on the e-file. **6** (Kd7/Ke5 2#) shows the Banny theme **7** (Kd8/Ke4 2#) the same thematic content as in no. 9, but much less economical (cf. also problem D). **8** (Ke6/Kd4 2#) homogenous black defence motifs and errors, but only a pseudo-Hannelius. **10** (Kf8/Ke4 2#) triple cyclic pseudo-Hannelius, but the key with an out-of-play queen is very bad. **11** (Kg6/Ke4 2#) nice obstruction-tries, but only a double presentation of the theme, in the pseudo-form, with a rather weak key. **14** (Kh7/Ke5 2#) by far the best problem of the tourney is anticipated in every detail (Rudenko & Chepizhny, no. 1087 *Presledovaniye temy* 1983 – mirrored!). **15** (Kf1/Ke4 3#) a sound Hannelius, but the strategy could be more homogenous, because the black d4-pawn doesn't block any

kuten laatija huomauttaa; totta, mutta hinta on kova, sillä nappulaluku 10+15 (ja erityisesti mTa3) on murheellinen. **20** (Kd5/Ke7 2i#) tässä tehtävässä on laatijan antamaan esikuvaan (E. Iwanow, 2.p. Szachy 1986) verrattuna päästy eroon yhden tekevistä R-houkutusiiirroista, mutta tämä versio on esikuvaa paljon epätaloudellisempi, lisäksi kumpikin teemamuunnelmapari on pseudo-Hanneliusta toisin kuin esikuvassa. **21** (Kb2/Kh7 4r#) esittää Bannyi-teemaa.

Vielä tärkeä terminologinen asia. Kutsun pseudo-Hanneliukseksi teemaesityksiä, joissa teemapuolustukset ja -matit esiintyvät jo esipelissä. Pidän niitä vähempiarvoisina kuin "aitoja" esityksiä, joskaan en arvottomina, kuten tuomiosta käy ilmi.

Hannelius-teema on funktionmuutos-teema. Tehtäviä arvioidessani pidin kuitenkin tärkeänä asiana myös strategian yhtenevyyttä teemapelissä, ja koska osittaisia edeltäjiä ilmaantui runsaahkosti, arvostin paljon – paitsi tietysti omaperäisyyttä – myös taloudellisuutta suhteessa varhaisempiin töihin.

Udo Degener (GER)
Palkinto Hannelius MT
2005-7

2#

13+10

pseudo-Le Grandiin, se olisikin tosi kova juttu! Tämä tehtävän kohdalla olen joutunut jonkin verran tinkimään edellä antamistani arviointikriteereistä (yhtenäinen strategia, taloudellisuus), sillä tämä funktionmuutosteemojen yhdistelmä voi olla uutta.

more in the final position. 17 (Kh4/Kf6 h#2) is probably erroneously sent for this tourney. 19 (Kd4/Kf4 s#2) pseudo-Hannelius with a pinning key and, for once, without zugzwang, as the composer comments; true, but the price is high, as the amount of men 10+15 (especially the black a3-rook) is deplorable. 20 (Kd5/Ke7 s#2) The composer has given a problem for comparison: E. Iwanow, 2nd pr. Szachy 1986. The new problem avoids the random knight-tries but at the same time it is much less economical, and furthermore both pairs of the thematic variations are pseudo-Hannelius unlike in the older problem. 21 (Kb2/Kh7 r#4) shows the Banny theme.

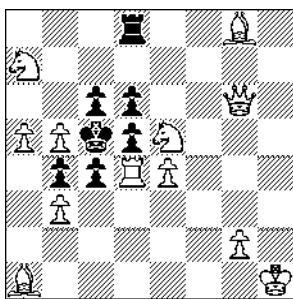
Yet an important terminological note. I call "pseudo-Hannelius" such interpretations where thematic play is already set in the diagram position. I consider them inferior to "genuine" interpretations, although not worthless, as you can see in the award.

Hannelius is one of the themes with the change of function of white and black moves. However, I tried to stress the importance of coherent strategy in thematic play too. Since quite a few close predecessors emerged, I also valued, except for originality of course, economy compared to earlier works.

Palkinto: n:o 1 Degener. Syklinen 5-kertainen pseudo-Hannelius kaavio on selkeä: 1.Db1? (2.Rf3A#) cxd5a! 1.Txg5? (2.Rg4B#) f3b! 1.Txc8? (2.Rxd7C#) fxg4c! 1.exd7? (2.Rxc6D#) Lb7d! 1.dxc6? (2.Dd5E#) dxe6e! **1.Ka5!** (sp) 1.- cxd5a 2.Dxd5E# 1.- dxe6e 2.Rxc6D 1.- Lb7d 2.Rxd7C# 1.- fxg4c 2.Rxg4B# 1.- f3b 2.Rxf3A# – vaikka ketju kulkeekin eri suuntaan kuin tavallisesti. Sen lisäksi tehtävässä on tavallinen pseudo-Le Grand 1.exd7? (2.D#) exd5 2.E# 1.dxc6? (2.E#) cxd5 2.D#. Mutta tehtävästä voi vielä erottaa kaksi 3-kertaista syklistä pseudo-Le Grandia: 1.dxc6? (2.E#) dxc6 2.D# 1.exd7? (2.D#) Lxd7 2.C# 1.Txc8? (2.C#) cxd5 2.E# ja 1.dxc6? (2.E#) f3 2.A# 1.Db1? (2.A#) fxg4 2.B# 1.Txg5? (2.B#) cxd5 2.E#. Eri Le Grand -kaavioissa käytetään hyväksi samoja uhkaus- ja mattisiirtoja kahdesti, jopa kolmesti. Kai näin saa tehdä? En tiedä, onko laatija pyrkinyt alun perin 5-kertaiseen sykliiseen

Prize: The cyclic pseudo-Hanneliuss pattern is clear (see solution above), although the cycle goes to the opposite direction than usually. In addition, you can see an ordinary pseudo-Le Grand... Yet furthermore, two sets of 3-fold cyclic pseudo-Le Grands can be distinguished... In the different Le Grand patterns same threats and mates are exploited twice, even thrice. I suppose that is allowed? I do not know if the composer has tried to obtain a five-fold cyclic pseudo-Le Grand, that would be something indeed! Here I must compromise over the criteria given above (coherent strategy, economy of force), since this combination of two "functional" themes may be novel.

Unto Heinonen (FIN)
1. kum. Hanneliuss MT
2005-7

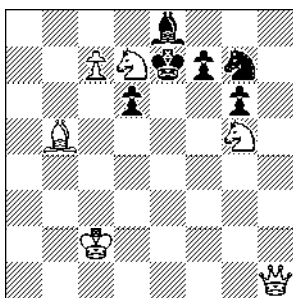

2#

12+7

- 1.bxc4? (2.Rd3A#) dxe4a!
 1.exd5? (2.Txc4B#) cxb5b!
 1.bxc6? (2.Txd5C#) dxe5c!
 1.De8? (2.Dxc6D#) c3d!
1.Df6! (sp) 1.- dxe4a
 2.Txc4B# 1.- cxb5b
 2.Txd5C# 1.- dxe5c
 2.Dxc6D# 1.- c3d 2.Rd3A#
 [1.- T~ 2.Rd7#].

Terho Marlo (FIN)
2. kum. Hanneliuss MT
2005-7

2#

6+6

1. kunniamaininta: n:o 12 Heinonen. Nelinkertainen syklinen pseudo-Hanneliuss, joka muistuttaa voittotehtävää. Le Grandia ei tosin ole, mutta teemapeli on strategialtaan yhtenäisempää: valkean haitat (houkutusta 1.De8? lukuunottamatta) ovat obstruktioita, mustan haitat (puolustusta 1.- dxe5 lukuunottamatta) suojattajättöjä. Lisäksi muunnelma 1.- c3 2.Rd3# on aito Hanneliuss. Epäteemaattista muunnelmaa 1.- cxb3 2.Rd3# ei valitettavasti voi välttää.

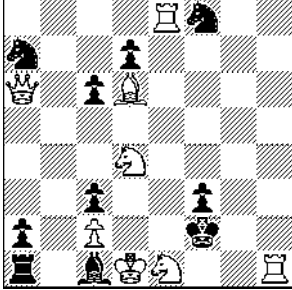
1st HM: Four-fold cyclic pseudo-Hanneliuss with some resemblance of the prize-winner. There is no Le Grand, but the strategy is more coherent: the white errors (except 1.Qe8?) are obstructions, black errors (except 1.- dxe5) are unguards. Furthermore, the variation 1.- c3 2.Sd3# is normal Hanneliuss. Unfortunately, the unthematic 1.- cxb3 2.Sd3# cannot be avoided.

2. kunniamaininta: n:o 5 Marlo. Valkea D neljässä nurkassa, ja teema toteutetaan väijytysalkusiirron avulla. Vertailutehtävään (kts. B) nähden parempi taloudellisuus (meredith!) ilman ylimääräisiä valkeita sotilaita, kaikki temaattisesti välttämättömät alkusiirrot (ratkaisussa ja houkutuksissa) ovat nurkkasiirtoja, ja oikeaa alkusiirtoa seuraa uhkaus, mitä pidän siirtopakkoa parempana. Tosin alkusiirto ei anna pakoruutua, eikä tehtävässä ole esipeliä, mutta näitä puutteita kompensoi – ja ne myös erottavat tehtävän riittävästi esikuvasta – erittäin luonteva lisähoukutus, jossa vD hyökkää f6:een vielä kolmannesta suunnasta, ja houkutuspelellis lisämattit. Viehättävä viimeismuoto!

- 1.Da1? (2.Df6A#) Lxd7a! [1.- Rh5 2.De1#] 1.Da8? (2.Dd8B#) Re6b! [1.- d5 2.Da3#] 1.Df3? Rf5 2.De4#, 1.- f5! **1.Dh8!** (2.Df8#) Lxd7a 2.Dd8B# 1.- Re6b 2.Df6A#.

2nd HM: WQ in four corners, and the theme is realized with the help of an ambush key. Compared to a predecessor (see B), economy without wPs is better (Meredith!), all thematically relevant first moves are corner-to-corner moves, and the key creates a threat, which I prefer to a waiting key. The key does not give a flight, and there is no set play, but these shortcomings are compensated by a very natural additional try in which wQ attacks f6 from yet another angle, and by the added mates in the virtual play. These features also lend the problem sufficient originality. An attractive Letztform!

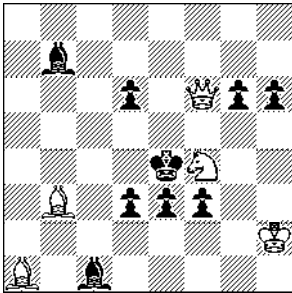
Aleksandr Až usin (RUS)
3. kum. Hannelius MT
2005-7

2#

8+10

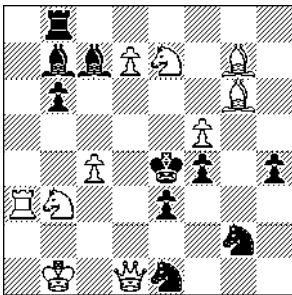
Georgi Markovski (RUS)
4. kum. Hannelius MT
2005-7

2#

5+9

Unto Heinonen (FIN)
Main. Hannelius MT
2005-7

2#

10+10

3. kunniamaininta: n:o 18 Až usin. Itsemateista hyvin tuttu Hannelius-koneisto, mutta tavanomaisen siirtopakon sijaan esitetty sievän uhan kera, ja olisiko temaattisten houkutusten ja kumousten esiintyminen samoilla ruuduilla uutta? Vaivaton ja itsematiksi taloudellinen esitys.

1.Rb5? (2.Te2A+) Re6a! 1.Re6? (2.De2B+) Rb5b! **1.Rf5!**
 (2.Lc5+) 1.- Re6a 2.De2B+ 1.- Rb5b 2.Te2A+.

3rd HM: A very familiar mechanism to create Hannelius in a selfmate, however shown with a pretty threat instead of the usual Zugzwang, and I just wonder if the appearance of tries and refutations on the same square is novel. An effortless work, economical for a selfmate.

4. kunniamaininta: n:o 13 Markovski. Hannelius syklinen kaksoisuhin ja ratkaisu Fleck-muodossa. Aika varhaisen sukulaistehtävän (kts. C) valkokatkot on korvattu näppärästi obstruktioiden, että kolmannessa teimahoukutusessa 1.Kg3? vR pysyy paikallaan! Asu ilman valkeita sotilaita on taloudellinen. Vaikka 1.- f3! kolmantena kumoussiirtona olisi mahdollinen, laatijan olisi silloin täytynyt luopua esipelistä ja lisämateriaalista, jotka ovat kuitenkin hyvä lisä kokonaisuuteen.

*1.- d2 2.Lc2# 1.Rxg6? (2.Df4A,De6B#) d2a! 1.Kg3?
 (2.De6B,Dxg6C#) Lb2b! [1.- Lc8 2.Ld5#] 1.Re6? (2.Dxg6C,
 Df4A#) e2c!
1.Rh3! (2.Df4A,De6B,Dxg6C#) 1.- d2a 2.Dxg6C# 1.- Lb2b
 2.Df4A# 1.- e2c 2.De6A#.

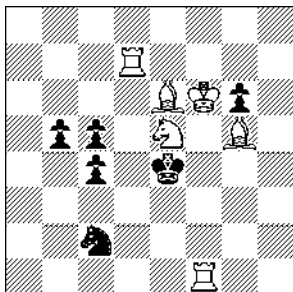
4th HM: Hannelius with cyclic double threats in the try-play and Fleck in the actual play. Compared to a fairly early near relative (see C), self-interferences are replaced by self-obstructions. Cleverly, in 1.Kg3? wS obstructs wQ by standing still! There are no white pawns in this economical position. The more coherent 1.- f3! could have been introduced as a third refutation, but at the cost of set play and an added mate which are now a good bonus.

Maininnat: / Commendations:

N:o 4 Heinonen: Kolminkertainen syklinen pseudo-Hannelius, jossa temaattisesti tärkeät valkeat upseerit jättävät houkutuksessa tärkeän ruudun tai linjan suojatta. Strategia ei muilta osin ole kauttaaltaan yhtenäistä, mutta tehtävän rakenne lisämateriaalin miellyttää Alkusiirto on kelvollinen, tarvitaanhan vRe7:ää myös houkutusessa 1.Lh5?. Sääli, että kyseisessä houkutusessa 1.- Rd3,Rf3,Rc2 saavat dualistisen vastauksen.

1.Lh5? (2.Dd4A#) Le5a! 1.Ta5? (2.f6B#) e2b! [1.- bxa5 2.Rc5#]

Frank Richter (DEU)
Main. Hannelius MT
2005-7

2# 6+6

1.Lc1? (2.Tf4A#) Re3b! [1.- g5 2.Lf5#]
 1.Tdd1? (2.Ld5B#) Rd4a!
 [1.- Rb4 2.Tfe1#]
 1.Rg4? (2.Tf4A#) Rd4a!
 1.Tfd1? (2.Ld5B#) Re3b!
1.Lf7! (2.Lxg6#) 1.- Re3b
 2.Tf4A# 1.- Rd4a 2.Ld5B#.

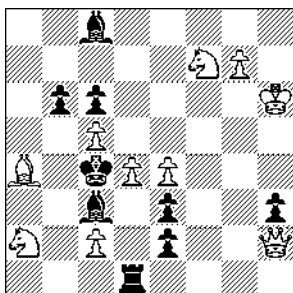
1.De2? (2.Rd2C#) f3c! [1.- Rf3 2.Dc2#] **1.Rd5!** (2.Rc3#) 1.- Le5a 2.f6B# 1.- e2b 2.Rd2C# 1.- f3c 2.Dd4A# [1.- Lxd5 2.Dxd5#].

Three-fold cyclic pseudo-Hannelius in which each thematically relevant white piece in turn leaves an important square or line unguarded in the try-play. Apart from that, strategy is not coherent, but the setting with some added play is pleasing. The key made by wSe7 is reasonable, since that S is needed in 1.Bh5? too. It is a pity though that in that try 1.- Sd3,Sf3,Sc2 cause duals.

N:o 9 Richter. Kiintoisa, joskin strategian (B II -teema kriittisin houkutuksin) osalta tuttu (kts. esim. tehtävä D) Hannelius- ja Dombrovskis-teemojen yhdistelmä pseudo-muodossa, mutta laatija on löytänyt todella taloudellisen valkosotilaattoman meredith-aseaman! Valkean upseereita hyödynnetään tehokkaasti. Viimeismuoto?

An interesting, although, as far as strategy (theme B II with critical tries) is concerned, familiar device (see, for instance, D) to create the combination of pseudo-Hannelius and pseudo-Dombrovskis, but the composer has found an excellent Meredith setting without wPs! White pieces are employed effectively. Is this a Letztform?

Jevgeni Fomitšev (RUS)
Main. Hannelius MT
2005-7

3# 10+9

N:o 16 Fomitšev. Päämuunnelmiin nivoutuvat hyvin luontevasti loogiset muunnelmät, joissa teemasiirot toistuvat vielä mattisiiroina. Vahinko, että näissä neljässä ydinmuunnelmassa mustalta puuttuu mielekäs vastapeli 2. siirrossa, esimerkiksi teemamuunnelmissa 2.- Kxc5 3.Dxc6# toistuu. Uhkaus on hyvä. Pitäisin muotoa -vsg7, -msh3, +mRh5 hiukan parempana (9+9).

1.De5? (2.Rd6A#) Txd4a! 1.Dd6? (2.Re5B#) Lxd4b! **1.Dc7!** (2.Lb3+) 1.- Txd4a 2.Re5B+ 1.- Lxd4b 2.Rd6A+ 1.- Tb1 2.De5! (3.Rd6#) 1.- La5 2.Dd6! (3.Re5#) 1.- Kxd4/bxc5 2.De5+/Dxc6.

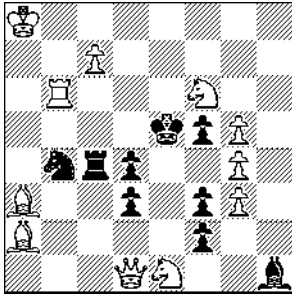
Logical by-play in which the thematic moves re-appear as mates relates to the main play naturally. It is a pity that in these four variations black lacks meaningful counter-play, for instance 2.- Kxc5 3.Qxc6# is repeated in the thematic variations. The threat is good. I would slightly prefer the setting without wPg7 & bPh3, and with bSh5 (9+9).

Laatijat / Participants:

Aleksandr Až usin – RUS, Nils Bakke – NOR, Michael Barth – DEU, Udo Degener – DEU, Frank Fiedler – DEU, Jevgeni Fomitšev – RUS, Unto Heinonen – FIN, Zoltán Labai – SVK, Leonid Ljubashevski – ISR, Leonid Makaronez – ISR, Georgi Markovski – RUS, Terho Marlo – FIN, Dieter Müller – DEU, Efren Petite – ESP, Frank Richter – DEU, Sven Trommler – DEU, Eligiusz Zimmer – POL

Vertailutehtävät / Problems for comparison:

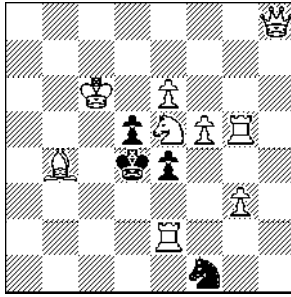
A) Wieland Bruch
3. kum. G. Schiller MT
1993-4

2#

11+9

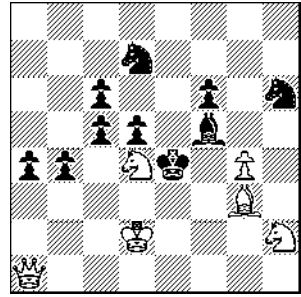
B) Andrei N. Šuravljov
2. p. US Problem Bulletin
1992

2#

9+4

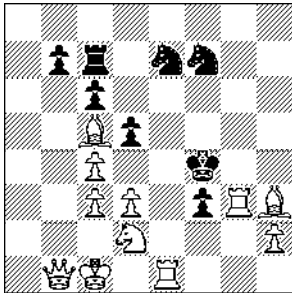
C) Mario Parrinello
L'Echiquier Belge 1983

2#

6+10

D) Peter Olszewski
4. kum. Problem-Forum
2003

2#

11+8

A) 1.Dxd3? (2.Df5A#) Tc6a! [1.- Sxd3/fxg4 2.Sxd3/De4#]
1.Dd2? (2.Df4B#) Rc6b! [1.- Rd5 2.Rxd3#] 1.Dxf3! (2.Rd7#)
Tc6a/Rc6b 2.Df4B/Dxf5A#, 1.- Txc7/Lxf3+ 2.Te6/Rxf3#.

B) *1.- e3/Re3 2.Tg4/Td2# 1.Dd8? (2.Dxd5A#) Re3a! 1.Da8?
(2.Da1B#) e3b! 1.Dh1!(sp) Re3a/e3b 2.Da1B/Dxd5A#, 1.-
Kxe5 2.Dh8#.

C) 1.Rdf3? (2.Db1A, De1B#) d4a! 1.Rc2? (2.De1B, Dh1C#)
Lxg4b! 1.Re2? (2.Dh1C, Db1A#) Re5c! 1.Rxc6! (2.A,B,C#) 1.-
d4a/Lxg4b/Re5c 2.C/A/B#.

D) 1.Rxf3? (2.Le3A#) Rf5a! 1.d4? (2.Tg4B#) Re5b! 1.Te6?
(2.Le3A#) Re5b! 1.Le6? (2.Tg4B#) Rf5a! 1.Db4! (2.cxd5#)
Re5b/Rf5a 2.Le3A/Tg4B#, 1.- Rd6[g5]/d4 2.L[x]d6/Te4#.

Tampereella 16.9.2007

Kari Valtonen
kv. tehtävätuomari

Tampere, September 16, 2007

Kari Valtonen
International Judge

Huomautukset tuomiota vastaan on lähe-
tettävä viimeistään kolmen kuukauden ku-
luessa lehden päiväyksestä luottamus-
miehelle:

Hannu Sokka
Kastuntie 47 B 20
20300 Turku
hannu.sokka@dnainternet.net

Claims within three months of the publi-
cation date of this issue to:

Hannu Sokka
Kastuntie 47 B 20
20300 Turku
Finland
hannu.sokka@dnainternet.net

**Tuomio: Jan Hannelius MT
2006-7, satutehtävät
Award: Jan Hannelius MT
2006-7, fairies**

Kilpailuun osallistui neljä tehtävää, joista numero 23 (Ke3-Ke8 i#3 max) esitti Bannyj-teemaa. Numerossa 22 oli dualistiset mattisiirrot, selvästikin tarkoituksella, mutta niitä ei voida kuitenkaan hyväksyä. Jäljelle jääneistä kahdesta tehtävästä kumpikaan ei esitä mitään palkitsemisen arvoista. Näin ollen Jan Hanneliuksen muistoturnauksen saturyhmä osoittautui pettymykseksi. Harmi.

Four problems took part. Nr. 23 (Ke3.Ke8 s#3 Max) shows the Banny-theme; nr. 24 (evidently intended) dualized mating moves are not acceptable. The last two problems do not show anything worth rewarding. So, the fairy section of the Hannelius MT was an unsuccessful event. What a shame.

Jyväskylä, 3.12.2007
Marko Ylijoki